

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 26419

гр. София, 05.08.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в
закрито заседание на 05.08.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

като разгледа дело номер **6688** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК.

Образувано е по жалба на Г. Ф. К., ЕГН [ЕГН], адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Заповед № 4064з – 224 01.03.2024 г. на Директор на Регионална дирекция „Гранична полиция“ Аерогари при Главна дирекция „Гранична полиция“ МВР.

Съдът, при преценка допустимостта на оспорването, намира, че същото в една своя част е просрочено, поради което по аргумент от чл. 159, т. 5 АПК жалбата трябва да бъде оставена без разглеждане, а образуваното съдебно производство трябва да бъде прекратено поради следното:

Заповед № 4064з – 224 01.03.2024 г. на Директор на Регионална дирекция „Гранична полиция“ Аерогари при Главна дирекция „Гранична полиция“ МВР по своята правна същност е вътрешнослужебен административен акт. Тя е адресирана до служител от същата административна структура, от която е и издателят на акта. Заповедта се отнася до началник на сектор „ОИД“ към Регионална дирекция „Гранична полиция“ Аерогари при Главна дирекция „Гранична полиция“ МВР – главен инспектор К.. Същата подлежи на съдебен контрол, но по отношение на тази заповед не се прилагат разпоредбите на чл. 61 и чл. 18а от АПК, които уреждат правилата за съобщаването на акта на неговия адресат (аргумент от чл. 2, ал. 2, т. 3 от АПК, която норма гласи, че разпоредбите на кодекса не се прилагат за актове, с които се създават права или задължения за органи, подчинени на органа, издал акта). Това може да се обясни с обстоятелството, че когато адресатът на заповедта и издателят на акта са в една и съща административна структура, то при тези случаи приложение могат да намерят други, различни от установените в АПК, правила за съобщаване (връчване) на административните актове. Административната структура предполага вътрешен документооборот, за който правилата на АПК не са подходящи.

Във връзка с това трябва да се посочи, че по принцип в ЗМВР са уредени хипотези, при които органът, издател на заповедта, е длъжен да връчи на свой служител екземпляр от нея. Така например, съгласно чл. 210, ал. 2 от ЗМВР, заповедта за дисциплинарното наказание се връчва на държавния служител срещу подпис, като се отбелязва датата на връчване. Заповедите за

прекратяване на служебното правоотношение също подлежат на връчване в определени хипотези (чл. 230, ал. 2 от ЗМВР).

В конкретния случай вътрешнослужебният акт е издаден на основание 179а, ал. 2 от ЗМВР. В тази разпоредба липсват правила за съобщаване, респ. връчване. Такива правила са установени в чл. 6, ал. 1 от Наредба № 8121з-1060 от 26 септември 2019 г. за условията, реда и максималните размери за изплащане на допълнително възнаграждение за изпълнение на специфични служебни дейности на държавните служители в Министерството на вътрешните работи (в сила от 04.10.2019 г.), издадена от министъра на вътрешните работи. Съгласно чл. 6, ал. 1 от тази Наредба, определянето на конкретния размер на допълнителното възнаграждение по чл. 1 и съответната специфична служебна дейност, неговото изменение, спиране и възстановяване на всеки служител се определят по мотивирано писмено предложение на преките ръководители и със заповед на ръководителите на структури по чл. 37 от ЗМВР, както и на директорите на регионалните дирекции "Гранична полиция" (РДГП) и на регионалните дирекции "Пожарна безопасност и защита на населението" (РДПБЗН) и началниците на зонални жандармерийски управления към Главна дирекция "Жандармерия, специални операции и борба с тероризма", а за главния секретар на МВР, заместник главния секретар и ръководителите на структури по чл. 37 - от министъра на вътрешните работи или от оправомощени от него длъжностни лица.

Съгласно чл. 6, ал. 2 от Наредбата, предложението по ал. 1 се изготвя в срок от 3 работни дни от настъпване на обстоятелствата по ал. 1, а заповедта за определяне на конкретния размер на допълнителното възнаграждение се издава до 5 работни дни от утвърждаване на предложението.

Съгласно чл. 6, ал. 3 от Наредбата, при изменение на индивидуален размер на допълнителното възнаграждение на конкретния служител се предоставя копие на заповедта за изменение.

Следователно за директора на Регионална дирекция „Гранична полиция“ Аерогари при Главна дирекция „Гранична полиция“ МВР е налице задължение да предостави копие на заповедта за изменение на адресата на акта. Няма конкретно задължение за удостоверяване на това предоставяне срещу подпис – така както е установено например в б1 и чл. 18а от АПК или в други разпоредби на ЗМВР.

От представените като част от административната преписка по издаване на оспорения индивидуален административен акт писмени доказателства се установява, че оспорената Заповед № 4064з – 224 01.03.2024 г. на Директор на Регионална дирекция „Гранична полиция“ Аерогари при Главна дирекция „Гранична полиция“ МВР е предоставена на Г. Ф. К., ЕГН [ЕГН], от старши инспектор Г. Й. М. – началник на група. Същият е замествал (Заповед № 4064з – 203 / 28.02.2024 г.) Г. К. до дата 05.03.2024 г. включително. Именно на тази дата М. е получил копие от Заповед № 4064з – 224 01.03.2024 г., което се установява от приложената по делото тетрадка на сектор ОИД. След което същата е предоставена на Г. Ф. К.. Отделно от това заповедта е насочена и изпратена за изпълнение към сектор „Финансово осигуряване“ и сектор „Човешки ресурси“.

В резултат на това К. е упражнил по същество правото си на административно оспорване. Подадена е докладна записка от дата 01.08.2024 г. до Директор на Регионална дирекция „Гранична полиция“ Аерогари при Главна дирекция „Гранична полиция“ МВР. Вместо да изпрати жалбата заедно с цялата административна преписка на компетентния по-горестоящ административен орган, след като не е намерил основания да пререша въпроса, органът е поставил резолюция „Да !“ върху становище рег. № 4064р – 9085 от дата 05.08.2024 г. В това становище изрично е посочено, че то се издава се издава, въпреки че са изтекли всякакви срокове за обжалване, включително и съдебно.

Всъщност жалбата на К. е разгледана по същество, въпреки, че жалбата е подадена след изтичане на срока за оспорване по административен ред. На практика не е уважено неговото искане да се

отмени заповедта и да се възстанови предходен процент на възнаграждение за изпълнение на специфични служебни дейности. В края на становището е посочено, че то трябва да бъде изпратено на главен инспектор К.. Видно от постъпила молба от страна на юрк. К., това становище, заедно с резолюцията на по – горестоящия административен орган „Да !“ е изпратено на главен инспектор К.. Същото е взето от служителката С. Г., тъй като главен инспектор К. през този период е отсъствал. След това същата му го е предала. Видно от заявлението за отпуск К. е бил в платен годишен отпуск до 09.08.2024 г. Същият е запознат със становището на дата 12.08.2024 г.

В тази връзка съдът намира за необходимо да посочи, че отново не се установява специално правило за съобщаване на становището, с положена върху него резолюция (по същество решение, с което се отказва отмяна на заповедта и пререшаване на въпроса от органа, издал заповедта). Липсва нормативно задължение за връчване срещу подпис. От значение в случая е и разпоредбата на чл. 49, ал. 4 от Вътрешните правила за документооборота в МВР, утвърдени с МЗ № 8121з – 1013 / 08.08.2017 г., съгласно която предаването на документите на изпълнителите се извършва срещу подпис в тетрадка за отразяване движението на документите Приложение № 6. Нормално е задължението за предаване да се счита за изпълнено, в момента в който документът бъде получен от лице, което официално замества титуляря. По този начин се гарантира нормалното функциониране и своевременното изпълнение на задачите в съответната администрация. И именно това е основната функция на заместването, а именно – заместващият да поеме в пълен обем работата на замествания, включително до получава пощата му.

От момента на предаване на посоченото по – горе становище е започнал да тече срокът по чл. 149, ал. 3 от АПК. Тази разпоредба урежда началото на срока за обжалване пред съд, ако преди това актът е бил по административен ред. В този случай 14 – дневният срок за съдебно оспорване започва да тече от съобщението, че по – горестоящият орган се е произнесъл с решение. Действително в случая липсва произнасяне на по – горестоящ административен орган (в случая Директор на „Гранична полиция“), но това не трябва да се тълкува във вреда на жалбоподателя. Тоест 14 – дневният срок е започнал да тече от дата 12.08.2024 г. и е изтекъл на дата 26.08.2024 г. (понеделник, работен ден). Жалбата е постъпила в съда на дата 23.06.2025 г. В тази си част жалбата на Г. К. е просрочена и като такава трябва да бъде оставена без разглеждане на основание чл. 159, т. 5 от АПК.

В жалбата обаче са изложени и аргументи относно нищожността на Заповед № 4064з – 224 01.03.2024 г. на Директор на Регионална дирекция „Гранична полиция“ Аерогари при Главна дирекция „Гранична полиция“ МВР. Изрично е посочено, че заповедта е издадена от некомпетентен орган и са налице доводи за нищожност. Съдът намира жалбата за допустима в частта ѝ, с която се иска прогласяване на нищожност на оспорвания административен акт с оглед обстоятелството, че в съответствие с чл. 149, ал. 5 от АПК, административните актове могат да се оспорят с искане за обявяване на нищожността им без ограничение във времето.

Така мотивиран съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Г. Ф. К., ЕГН [ЕГН], адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Заповед № 4064з – 224 01.03.2024 г. на Директор на Регионална дирекция „Гранична полиция“ Аерогари при Главна дирекция „Гранична полиция“ МВР в частта ѝ, с която се оспорва законосъобразността на този административен акт като просрочена и ПРЕКРАТЯВА производството в тази му част.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС в 7 – дневен срок от връчването на съобщението.

НАСРОЧВА адм. дело № 6688 / 25 г. по описа на АССГ за разглеждане на жалбата на Г. Ф. К., ЕГН [ЕГН], адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Заповед № 4064з – 224 01.03.2024 г. на Директор на Регионална дирекция „Гранична полиция“ Аерогари при Главна дирекция „Гранична полиция“ МВР, в частта, в която се иска обявяването ѝ за нищожна, в открито съдебно заседание на 14.10.2025 г. от 10:45 ч.

КОНСТИТУИРА страните по адм. дело № 6688 / 25 г. по описа на АССГ както следва:

1. ОСПОРВАЩ - Г. Ф. К.;
2. ОТВЕТНИК – Директор на Регионална дирекция „Гранична полиция“ Аерогари при Главна дирекция „Гранична полиция“ МВР.

УКАЗВА на оспорващия, че трябва да установи съществуването на фактите и обстоятелствата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици.

На основание чл. 163, ал. 1 от АПК на ответника да се изпратят преписи от жалбата, с указание, че съгласно чл. 163, ал. 2 от АПК може да представи писмен отговор и да приложи доказателства към него в 14-дневен срок от получаване на настоящото определение, с препис за оспорващия.

УКАЗВА на ответника, че носи доказателствена тежест за установяване съществуването на фактическите основания, посочени в оспорената заповед и изпълнението на законовите изисквания при издаването ѝ.

Преписи от определението да се изпратят на страните.